

ser, umiddelbart efter at de har lagt budgetter. Det, siger man, er, fordi udgangspunktet er de regnskabstal, vi har lagt, og vi har aftalt en vækst.

Hvis vi kigger på amterne, er der så at sige ikke ret mange områder, hvor man kan gå ind og ændre på budgetterne, i og med at de fleste områder af amternes styre er efterspørgselsstyret. Det gælder sygehusområdet, det gælder gymnasierne, og det gælder medicinområdet.

På medicinområdet er der sket en vækst på 4 pct. Er det regeringens opfattelse, at amterne nu skal til at prioritere, om vi f.eks. har råd til at give hjertepatienter medicin, diabetespatienter medicin, eller hvordan mener hr. Peter Christensen at vi skal styre medicinforbruget fremover?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at det er afgørende at slå fast, at der er tale om vækst i forhold til amter og kommuner. Og hvis man skulle følge den socialdemokratiske optik, ville det betyde, at hvis de havde lagt budgetter, der var dobbelt så høje, og altså endnu mere uansvarlige i forhold til det, vi havde aftalt, så ville vi være skyld i en besparelse, der var dobbelt så stor. Det giver jo ingen mening.

Det, der giver mening, er, at man aftaler noget, ikke er tvunget til at indgå en aftale, men frivilligt indgår en aftale om, hvad amter og kommuner mener er en rimelig vækstramme. Så viser virkeligheden, at man har budgetlagt lidt mere generøst end aftalt, og det er der ikke plads til.

Når jeg ser Socialdemokratiets ændringsforslag til den her finanslov, er der 8,4 mia. kr., der er underfinansieret. Det vil sige, at hvis vi nu valgte – det gør vi ikke, vi er ansvarlige – at stemme for de socialdemokratiske ændringsforslag og samtidig lyttede til kritikken af, at vi vil sikre, at kommunerne overholder det, de har aftalt, ville vi have en økonomisk situation, som var fuldstændig ude af kontrol i forhold til det offentlige forbrug. Så jeg er egentlig rystet over den uansvarlighed, vi i dag oplever fra Socialdemokraternes side.

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det er dog utroligt at høre på. Jeg stiller hr. Peter Christensen et spørgsmål om, hvorvidt vi fremover skal prioritere mellem, om hjertepatienter

skal have deres medicin, eller om diabetespatienter skal have deres medicin, og om, hvem det er af politikerne, der i amterne skal sidde og beslutte, at man nu har aftalt, at medicinbudgettet skal falde. Så sker der en vækst, fordi folk er syge, fordi de har brug for medicin.

Derfor spørger jeg: Hvad skal vi sige til de patienter? Skal vi sige, at de er uansvarlige, at de har handlet fuldstændig forkert? Eller hvordan skal jeg sikre, at syge mennesker får den medicin, de har behov for, altså at amterne har penge til at betale den medicin?

Det vil jeg gerne bede om et svar på og ikke om at få at vide, at jeg er uansvarlig. Jeg taler faktisk på mange syge menneskers vegne.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jo, men det ændrer sådan set ikke ved, at de ændringsforslag, der bliver stillet, udviser en utrolig grad af uansvarlighed fra Socialdemokraternes side. Det ændrer det ikke ved. Og derfor skal man ikke pludselig til at tage syge mennesker som gidsel i debatten, det synes jeg ikke er klædeligt. Jeg er sikker på, at også den medicin, de mennesker har behov for, vil blive givet. Og i øvrigt er netop medicinudgifterne en del af det aftalegrundlag, som man fra amternes side aftaler med regeringen.

Det er jo sådan – og nu gentager jeg det, jeg tror for tiende gang – at man, når vi kommer til at se økonomien for 2006 for amternes vedkommende, så vil se, at der er plads til forbedringer, der er plads til vækst. Hele Kræfthandlingsplan II vil blive udmøntet. Der er en masse forbedringer på sundhedsområdet.

Derfor synes jeg egentlig, at det er at give et usandt billede af, hvad der vil ske ude lokalt, når vi kommer ind i 2006, i forhold til hvad vi politisk har aftalt i det her hus.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er jo en alvorlig debat, vi har her i dag, fordi den handler om nogle principper i forholdet mellem Folketinget og minister.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Christensen, om han mener, at det tidligere er forekommet, at finansministeren bemyndiges til at træffe en så stor beslutning, som det er at foretage indgreb over for de enkelte kommuner, og så blot skal orientere Folketinget om det. Er det noget, der er sket tidligere?